

κατεβασιά

κατεβασιά, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. κατεβάζω + κατάλ. -ιά]. **1.** δρόμος ή τοποθεσία που ευνοεί την κίνηση προς τα κάτω, ο κατηφορικός δρόμος, η κατηφόρα, η κατηφοριά: «ευτυχώς στο γυρισμό θα 'χουμε κατεβασιά και δε θα μας βγει η ψυχή». **2.** ξαφνική νεροποντή ή ορμητικό ρεύμα ποταμού ή χειμάρρου, ιδίως μετά από δυνατή βροχή: «όλον το χειμώνα τον περάσαμε με διάφορες κατεβασιές που πλημμύριζε τα σπιτικά μας || η κατεβασιά του χειμάρρου παρέσυρε πέτρες και λάσπη κι ό,τι άλλο έβρισκε μπροστά του». **3.** δυνατό ρεύμα αέρα προς τα χαμηλά και το σημείο στο οποίο παρατηρείται αυτό το ρεύμα: «η κατεβασιά του αέρα απ' το χιονισμένο βουνό πάγωνε τον κάμπο || μην κάθεσαι στην κατεβασιά, γιατί θα κρυώσεις». **4.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) οργανωμένη ή ατομική προώθηση της μπάλας προς την αντίπαλη εστία: «οι παίχτες μας έκαναν μια γρήγορη κατεβασιά και πέτυχαν το γκολ της ισοφάρισης».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας